

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. juli 2014
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2014-0032-1345
Dok.: 1227603

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 373 (Alm. del), som Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg har stillet til justitsministeren den 23. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Bock (LA).

Karen Hækkerup

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 373 (Alm. del) fra Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg:

”Vil ministeren tage initiativ til at få gjort op med eventuelt lange bindingsperioder og høje frakoblingsgebyrer i antenneforeninger, som er erhvervsdrivende i lovens forstand?”

Svar:

Det følger af forbrugerftalelovens § 28, stk. 1, at en forbruger kan opsige en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse. Denne opsigelsesfrist blev indført i forbrugerftaleloven ved lov nr. 492 af 12. juni 2009.

Ved vedtagelsen af den nye forbrugerftalelov i december 2013 (lov nr. 1457 af 17. december 2013 om forbrugerftaler) blev der indført en bestemmelse i § 28, stk. 5, hvori det fastslås, at der – uanset om aftalen indledningsvis er forbundet med en bindingsperiode – ikke kan aftales et længere opsigelsesvarsel end det i § 28, stk. 1, nævnte. Det vil sige, at forbrugeren altid kan opsige en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

For så vidt angår muligheden for at kræve et gebyr i forbindelse med opsigelse bemærkes det, at et sådant gebyr ikke må have til hensigt at omgå bindingsperiodereglerne.

Som anført i den kommenterede høringsoversigt til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugerftaler (Bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) (L 97 fra 2008) vil en adgang til bl.a. at opkræve gebyrer hos forbrugere, der benytter sig af muligheden for at opsige aftalen i medfør af forbrugerftalelovens § 25 (nu forbrugerftalelovens § 28, stk. 1), svække det forbrugerbeskyttelsesmæssige formål med bestemmelsen.

Det bemærkes endvidere, at det vil bero på en konkret vurdering, hvorvidt det i konkrete situationer kan være berettiget at kræve et frakoblingsgebyr.